

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1350/2025
12.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јанка Митовски, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Митовски - адвоката Ђорђа Бокшан, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.12/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 631/25 од 18.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Митовски - адвоката Ђорђа Бокшан, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.12/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 631/25 од 18.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву 1К.12/25 од 06.06.2025. године окривљени Јанко Митовски оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.01.2024. године до 23.02.2024. године. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана која се има извршити у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Истом пресудом према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета, а који су ближе означени у изреци пресуде, те је одређено да се исти имају уништити по правноснажности пресуде. Одређено је да се окривљеном враћају привремено одузети предмети који су ближе означени у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Панчеву износ од 475.240,00 динара, а Вишем суду у Панчеву износ од 12.500,00

динара, те да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 631/25 од 18.09.2025. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву, па је преиначена пресуда Вишег суда у Панчеву 1К.12/25 од 06.06.2025. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Јанка Митовски због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.01.2024. године до 23.02.2024. године, док је у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јанка Митовски - адвокат Ђорђе Бокшан, због повреде закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев, те да преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 631/25 од 18.09.2025. године тако што ће окривљеном изрећи блажу казну затвора.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Јанка Митовски као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) у вези члана 441. став 1. ЗКП. Међутим, како бранилац у својим наводима у образложењу поднетог захтева, осим цитирања законског текста одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, не указује у чему је то суд конкретно прекорачио границе свога овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеном, већ само истиче да суд није окривљеном правилно одмерио казну затвора, будући да на страни окривљеног постоје бројне олакшавајуће околности

које је суд требало да цени као нарочито олакшавајуће околности и да окривљеном ублажи казну испод законом прописане најниже мере и изрекне му казну затвора у трајању од 1 године, то стога, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног суштински указује само на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Као олакшавајуће околности које постоје на страни окривљеног бранилац наводи да је окривљени неосуђиван, да се против њега не води други кривични поступак, да је признао извршење кривичног дела и коректно се држао пред судом, те да је породичан човек, отац једног малолетног детета и очекује рођење другог детета, као и да је побуда окривљеног за извршење кривичног дела његова болест зависности од опојних дрога, при чему окривљени од изласка из притвора самосталним одласцима код лекара покушава да се одвикне од коришћења психоактивних супстанци, што говори о његовом држању после учињеног кривичног дела.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 3. ЗКП), док суштински својим наводима указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Митовски - адвоката Ђорђа Бокшан одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**